

Küçük Giriş (18)

(30.1.2022)

Andifona ilahilerinden sonra, her İlahî Litürji'de, kilisenin içinde bir geçit olduğunu ve bu geçit esnasında bizzat Rab'bimiz İsa Mesih'i simgeleyen Kutsal İncil'in taşındığını görüyoruz. Bu geçit, merkezinde her zaman İncil'in bulunduğu kutsal sunaktan başlıyor, kilisenin merkezinden, imanlıların arasından geçiyor ve yine kutsal sunakta son buluyor.

Bu giriş, bize İsa Mesih'in tarihe ilk resmî girişinin farkına varmamıza yardımcı oluyor. Mesih burada Kutsal İncil'le sembolik olarak beliriyor. Ruhani İncil'i öptükten sonra diyakosa (eğer varsa) verir. O da İncil'i yüz hizasında, yüzünü kapatacak şekilde tutarak çıkar. Bu hareketle Kutsal İncil vasıtasıyla gelenin Mesih'in kendisi olduğu vurgulanır. İncil'in önünden giden mum da Vaftizci Yahya'yı temsil ediyor. Tıpkı İncil yazarı Yuhanna'nın dediği gibi, "Yahya, yanan ve ışık saçan bir çıraydı" (Yuhanna 5, 35). Mesih'in gelişi için yolu açan kişiydi. Tüm kilise, Mesih'in dünyanın tarihine girişini ve insanın hayatını Mesih'in ilahî-beşerî hayatıyla O'nun Kilisesi'nde birleştirdiğini hatırlatmak için bu şekilde Kutsal İncil'i kabul ediyor.

Ruhani kilisenin merkezine geldiğinde huşuyla şu duayı okur: *"Göklerde izzetine hizmet için Melek ve Başmelek alayları ve orduları tâyin etmiş olan Efendi Rab Allah'ımız, bizim girişimizle kutsal Meleklerin de girişi olmasını, bizimle birlikte hizmette bulunmalarını ve bizimle birlikte senin iyiliğine hamdetmelerini buyur"*. Ve bunun gerçekleştiğine dair şüphe yoktur. Çünkü her zaman Mesih'in görüldüğü her yerde Melekler topluluğu da ona eşlik ediyor. Özellikle de İlahî Litürji'de, İlahî Efhariştiya gizemini bizzat Mesih'in kendisi icra ettiği için bunun gerçekleştiğinden

eminiz. Kendisiyle beraber aziz meleklerin ayine iştirak ettiğini gören yalnızca Aziz Spiridon değildir, buna benzer başka birçok olay daha yaşanmıştır. Bu yüzdendir ki İlahî Litürji'de Kitab-ı Mukaddes'ten bildiğimiz birçok melek ilahisi dahil edilmiştir ve bu ilahiler terennüm edilir. Bu konuyla ilgili, -Allah'ın izniyle- sonraki vaazlarımızda daha ayrıntılı konuşacağız. Sevinçle söylüyoruz: *"Semâlar sevinsinler ve bugün yeryüzü hakikaten coşsun, Melekler ve insanlar tek bir sürü oldular"* (30 Aralık Akşam Dualarının Theotokion İlahisi). Hakikaten! Rab'bin bizi ne kadar yükselttiğinin, bizi ne kadar şerefliendirdiğinin farkında mıyız!

"Giriş Duası"ndan sonra ruhani ayine iştirak eden ruhanilerin Kutsal Bema'ya girişini mübârek kılar. Diyakos da herkesin görebilmesi için Kutsal İncil'i yukarı kaldırarak şöyle seslenir: *"Hikmettir. Ayağa kalkalım"*. Hikmet, Kutsal İncil'dir. Hikmet, Mesih'tir. Tıpkı Elçi Pavlus'un yazdığı gibi: "Oysa Mesih... Tanrı'nın gücü ve Tanrı'nın *bilgeliğidir*" (1. Korintliler 1, 24). Hepimiz "Ayağa kalkalım", yalnızca bedenen değil, fakat ruhen de. Manevî olarak hazır ve uyanık vaziyette bulunarak Kutsal İncil'e yönelelim. Tıpkı Mesih'in görüldüğü Celile ve Yahudiye'nin kasabalarında, köylerinde yaşayanların yaptığı gibi. **Aziz** İncil yazarlarının sık sık yazdıkları şu ifade oldukça karakteristiktir: Rab dua etmek için ıssız bir yere gitti. *"Bunu öğrenen halk, kentlerden çıkıp O'nu yaya olarak izledi"* (Matta 14, 13). Kutsal İncil'e bakarak, Mesih'in Kendisinin aramızda olduğunu hissediyoruz. Bu nedenle, tüm inananlar birlikte, kendiliğinden Kutsal İncil'e saygıyla eğilir, haç işareti yapar ve birbirimizi teşvik ederiz: *"Gelin secde edelim ve Mesih'in huzurunda eğilelim"*. Hemen ardından da Mesih'e hitap ederek şöyle diyoruz: *"Ey Allah'ın Oğlu, sana Allilua söyleyen bizi kurtar"*. Ah! İsa'ya imanla "beni kurtar" (ya da bana merhamet et) diyen kaç kişi, Rab'bin mucizevi müdahalesiyle gerçekten kurtuldu! İlk hangi birinden bahsedelim? Taberiye'deki fırtınada boğulma tehlikesiyle karşı karşıya olan Elçilerden mi? Rab'be seslendiler: "Rab bizi kurtar" ve Rab'bin emriyle hemen *"ortalık sütliman oldu"* (bkz. Matta 8: 23-26). Kutsal İnciller ve Kilisemizin Tarihi, Rab'bin

Kendisine imanla "*Kurtar beni*" diyenlere yanıt verdiđi benzer mucizelerle doludur.

Rab'bin Kutsal Bema'ya, Mukaddes İncil şeklinde girişi, Allah'ın Kelâmı ve Ođlu olan İsa Mesih'in dünyaya yanılmaz bir Öğretmen olarak gelişini vurgular. Mesih'in bizzat Kendisi de bunu doğruladı: "*Yol, gerçek ve yaşam Ben'im*" (Yuhanna 14, 6). O'nu kendi kulağı ile duymuş olan Öğrencileri de ilan ettiler: "*Sonsuz yaşamın sözleri sendedir. İman ediyor ve biliyoruz ki, sen gerçek Allah'ın Ođlu ve Mesih'sin*" (Yuhanna 6, 68-69). Fakat aynı zamanda İsa Mesih'in dūřmanlarının tanıklığı da mevcut. İsa vaaz ettiği zaman O'nu tutuklamak için muhafızlar göndermişlerdi. Muhafızlar Rab'bin sözlerini işitince hayran kaldılar ve... aldıkları emri unuttular! Muhafızlar geri dönünce, başkâhinlerle Ferisiler, "Niçin O'nu getirmediniz?" diye sordular. Muhafızlar, "Hiç kimse hiçbir zaman bu adamın konuştuğu gibi konuşmamıştır" diye yanıt verdiler (Yuhanna 7, 45-46).

Küçük Giriş esnasında Kutsal İncil ile temsil edilen tek Öğretmen, İsa Mesih'tir. İlahî Litürji'nin bu ilk bölümünden, Katekúmenler için edilen niyazlara kadar, Allah'ın Kelâmı'nın ayini hakim olacaktır. Tıpkı Rab'bin ilk olarak dünyaya Kendini zuhur edip İncili'ni duyurması ve bundan sonra Kendini armıh'ta aşağılayıcı şekilde ölüme teslim etmesi gibi, İlahî Litürji'de de önce İncil'in Öğretmeni ve Rahibi olarak, sonra da Kutsal Bedeni'nin ve Kanı'nın kurban edilmesinin Rahibi olarak gösteriliyor. Yani İlahî Litürji'deki sıra, O'nun yeryüzündeki hayatını aynen yansıtır.